

ורביבוי הווסתות יש בו הרבה מכשולים לזוגות צעירים היום כמובן וכן רבוי הלידות יתר על המדה ולכן ראוי לפרסם שאינו מצב הכרחי. וכבר כתבתי שהיום יותר נשים מניקות והן הצעירות

המושכלות יותר דוקא, ותבוא עליהן ברכה כי הדבר בריא לולד ולאם.

יהודה הרצל הנקין
רב אזורי

סימן לב

הזרעה מלאכותית והוצאת זרע לבדיקה

ב"ה, ג' כסלו תשל"ה
לרב אחר

על שנים המנאפים זה עם זו אף שלא על ידי ביאה, ושוב ראיתי כן בהגהות יעב"ץ שפרש שהוא דרך אברים כלהלן בגמרא שם * . ואף על פי שהסמ"ק במצוה רצ"ב הביא המימרא לענין השחתת זרע לפי מה שהגיה שם באמרי יהוסף, עדיין בסמ"ק אין זה איסור נפרד מהשחתת זרע. וכן הגמ"ז זצלה"ה רשם סימן שאלה בספר שו"ת אגרות משה שלו בצד אותו סעיף.

הדבר שאמרתיו לו אינו דבר חדש, וכבר דברו בו בשו"ת מהרש"ם חלק ג' סימן רס"ח, עמק הלכה להר"י בוימל חלק א' סימן ס"ח, זקן אהרן חלק ב' סימן צ"ז, יביע אומר חלק ב' חלק אבן העזר סימן א', אגרות משה חלק אבן העזר חלק ראשון סימן ע"א וחלק שני סימן י"א, מן הספרים אשר אצלי, ועוד הרבה כאלה. ודנתי בו עם מו"ז הגאון זצלה"ה ואצלו עיקר החשש היה למהימנותם של הרופאים שאכן הזרע יהיה של הבעל.

על כל פנים בשאלת הוצאת זרעו של הבעל הסכימו רבים ושלמים להלכה. ורק בענין בן הנדה דברו באריכות ומסקנת התשובות שהבאתי שאין כאן בן הנדה, ובשנתון גועם כרך א' האריכו בזה והרבה חששו לזה אבל גם הם הודו להיתר כשאין עצה אחרת, וגם טרם ראו את שו"ת אגרות משה שיצא לאור רק אחר כך שהתיר בפשיטות בענין זה. ולא באתי לעשות מעשה עד שיבורר הצד הרפואי לפי דעת שני מומחים כהוראת האחרונים ואחר כך לדון בו מחדש, וגם לברר אם לא ניתן לעכב ביוץ האשה על ידי הורמונים, אבל הצד ההלכתי הוא כאשר כתבתי לע"ד.

ומה שכבודו כתב שהזוג הם רק ג' שנים אחרי הנשואין, אמת שהמהרש"ם החמיר להצריך עשר שנים והסכים לזה ביביע אומר אבל שאר האחרונים לא הזכירו תנאי זה. ומה טוב אם אפשר לעמוד בכך אבל תלוי באופים של בני הזוג, והחכם עיניו בראשו למנוע תקלות בדבר שאינו מעיקר הדין.

יהודה הרצל הנקין
רב אזורי

ובענינים אלה חידש בשו"ת אגרות משה שאיסור של לא תנאף בין ביד בין ברגל שבמסכת נדה דף י"ג עמוד א' הוא איסור נפרד מהשחתת זרע ולכן אסר להוציא זרע ביד אפילו אם אינו לבטלה כגון שרוצה בו לבדיקה או להזריעו ברחם אשתו. אבל כל האחרונים לא הזכירו דבר זה, בנוסף למשמעות רש"י שם שהינם אותו האיסור, ועוד שבשלמא יד אבל רגל מה עניניה לגבי אדם המנאף עם עצמו. ולע"ד כוונת התנא דבי רבי ישמעאל היא

* (הג"ח) וכן הוא בפרוש המשניות למסכת סנהדרין פרק ז' ומי שבא דרך אברים בערוה וכו' זה המעשה מן הזנות קורין אותו חכמים ע"ה מנאפין ביד וברגל עכ"ל.